

En molnfri himmel

Visst önskar vi att vi skall få en härlig sommar med mycket sol och värme, med inte alltför många moln på himlen. Men hade det inte funnits moln hade vi kanske inte uppskattat solen så mycket. Jag kommer ihåg när vi bodde i Sydafrika då tröttnade vi ibland på solen för det var nästan alltid soligt. Så är det nog också i våra liv. Vi behöver lite moln för att hålla oss ödmjuka. Om man ser olika former av lidande som moln på vår himmel så blir vi alla drabbade mer eller mindre. Det är del av vår skapelse och naturens gång så länge vi lever på den här jorden. *Som Kristi medarvingar måste vi dela Hans lidande för att få del av Hans härlighet .Rom.8:17.* I prövningarna slipas vi för att bli mer lik Jesus och det görs inte alltid i medgångarna utan i motgångarna. När det blåser och stormar runt oss då måste våra rötter bli mer förankrade i Kristus för att vi inte skall blåsa bort. Utan moln blir det inget regn och regnet föder liv. Vem vill bo i öknen en längre tid? Det viktiga är att vi inte fokuserar på molnen utan på Solen. Jag älskar den här sången:

"Fäst dina ögon på Jesus, se in i verkligheten själv. Alla ting runt omkring smälter bort som snö i ljuset av Hans ära och makt".

Det fanns en tid då vi låg i tvist med en broder. Min man hade ett företag tillsammans med honom. När de skulle gå skilda vägar kunde de inte komma överens om fördelningen av gemensamma tillgångar. Det blev en rättssak av problematiken och det tog sju långa år innan det blev en uppgörelse. Under dessa år fick vi prövas på många områden, bland annat vad det gäller förlåtelse. Bitterhet och besvikelse försökte ofta krypa sig på. Med Guds hjälp lyckades vi välja förlåtelsen och försoningens väg. Det som var sju magra år på många sätt har blivit en rik erfarenhet som vi kan förmedla till andra.

"Han tröstar oss i alla våra svårigheter, så att vi med den tröst vi själva får av Gud kan trösta var och en som har det svårt. Ty liksom vi har fått en riklig del av Kristi lidanden, får vi också riklig tröst genom Kristus" 1Kor.1:4-5

Häromdagen pratade jag med en kvinna som är sökare. Hon hade läst min bok "Offpist" och var fascinerad av hur Gud hade hört mina desperata böner och hjälpt mig ur till synes omöjliga situationer. Vi kan kalla henne Eva. Hon frågade,
- Varför svarar inte Gud på allas böner? Eva berättade att hennes pappa dog ganska ung i cancer. Hon hade bett att Gud skulle göra honom frisk, men det blev han inte. Hon gifte sig med en man som visade sig var alkoholist och efter mycket lidande skiljde hon sig till slut. De flesta i hennes släkt har dött i cancer, så nu har hon bara mamman och sonen kvar. Hon sa,
- Hur kan det finnas en Gud när det händer så mycket hemskt i ens liv? Det finns ju inga enkla svar på dessa frågor. Men jag svarade,
- Gud har inte lovat att bespara oss allt lidande vi möter. Men Han har lovat att hjälpa oss igenom det och ge oss den kraft vi behöver för varje situation. Han har också lovat att inte låta oss prövas mer än vi klarar av. Eva sa då,
- Om det stämmer, kan jag se att Gud varit med mig för jag har ju faktiskt klarat mig igenom allt utan att bli bitter och hård. Jag kanske skulle tacka Gud istället för att både jag, min son och min mamma är friska. Jag instämde.

Låt den här sommaren bli en tid då Guds ljus får lysa på oss och göra oss tacksamma för allt det goda och vackra Han har gett oss. *Let the Son shine!*